

НАЗИВ ДЕЛА: „Риба риби гризе реп“

НАЗИВ ПИСЦА: Јасминка Петровић

У књизи „Риба риби гризе реп“ има више прича које говоре о томе како се деца стиде свог изгледа.

У првој причи, која се зове „Два локвања око пања“, ради се о девојчици Катарини која се ошишала и сви су је задиркивали јер су њене уши тада биле јако велике. Девојчица се после истакла у спорту и довела је своју екипу до победе. После тога нико више није обраћао пажњу на њене уши. Док сам читала ову причу, помислила сам да је Катарина од почетка требало да има свој став и да није требало да размишља о томе шта други мисле.

Друга прича по реду зове се „Ти га ја, ти га ти, ти га нећеш погодити“. У њој се говори о дечаку Дарку који је носио пун ранац хране и стално се знојио. Деца су га због тога задиркивала и звала Чварак. Он је јако лепо причао приче и заинтересовао је цео разред. Сви су мислили само о његовој лепој машти, а не о непрестном знојењу и ранцу пуном хране.

„Беле коке испод стрехе вире“ је назив треће приче. Главни јунак је дечак са јако великим зубима. Имао је маленог брата чију су зуби били баш лепо. Био је љубоморан на њега. Кад је ишао у школу, свратио је у своје тајно скровиште. Тамо је угледао повређену мацу. Неговао ју је, а после отишао у школу. Када су се часови завршили, довео је Пецу и Дарка да је виде. Угледали су великог пацова који је хтео да поједе мачку. Заједно су успели да је заштите и онда су приметили да је то маца њихове другарице Катарине. Предали су је власници.

У причи под називом „Два лончића, четири поклопчића“ ради се о девојчици Сањи која је задиркивала Милицу јер носи наочаре. Једног дана, на контролном, Сања се упишкила и после школе се сусрела са Милицом. Када су се растајале, Милица јој је рекла да никоме неће рећи за оно на часу. Тако је и било, стварно ништа није рекла. Једнога дана је Сања отишла код очног лекара који јој је рекао да мора редовно да носи наочаре и да јој се диоптрија повећала јер одбија да их носи. Када је излазила из ординације, сусрела се са Милицом која јој је рекла да није тако лоше носити наочаре јер све видиш јасно и можеш да препознаш правог пријатеља.

Из ове приче сам научила да о људима не треба да закључујемо по изгледу, већ треба да потажимо доброту у њима.

По петој причи, чији је назив „Риба риби гризе реп“, збирка је добила име. Она говори о дечаку који учи да правилно изговори глас „р“. Наставник који је замена за његову учитељицу задаје одељењу за домаћи задатке теже од оних на које су навикли. Ипак, на крају, уз помоћ учитеља и целог одељења дечак успава да изговори глас „р“ и сви су срећни.

Приче у збирци су поучне и занимљиве и мислим да би свако дете требало да их прочита да би научило да је унутрашња лепота важнија од спољашње.

УЧЕНИКА:Татјана Којовић

РАЗРЕД: 4-4

ОСНОВНА ШКОЛА:„Деспот Стефан Лазаревић”

ИМЕ НАСТАВНИКА:Зорица Марковић